

gaṇa दाति zu P. 5, 1, 123. सर्वविश्वाधिकत्वं यत्पापित्यं तडदाक्षतम् PRATĀPAB. 3, b, 4. ÇAT. BR. 14, 6, 4, 1. उत वालाप पापित्यं पापित्यायोत वालताम्। ददाति MBH. 5, 9, 17. पुरुषाणां तु पापित्यं शास्त्रैषीवेप्रदिष्टते MRK̄. 64, 5. SPR. 1030. एतदेव ह्यं पापित्यं यत्स्वल्पाहूरिरत्नाम् 1303. 668. 747. परेष्ठेषो पापित्यं सर्वेषां मुकरं नृणाम् 1733. पलवगालिन् 1743. RĀGĀ-TAR. 4, 624. KATHĀB. 6, 121. KATHĀB. in Z. d. d. m. G. 14, 573, 12. *Fertigkeit, Gewandheit: नवाना पापित्यं प्रकट्यतु कस्मिन्मापति:* Verz. d. Oxf. H. 130, b, 2.

पापु उग्गवा. zu UNIDIS. 1, 38. 1) adj. (f. gleichfalls पापु P. 4, 1, 44, Vārtt., Sch. Vop. 4, 16) *weisslich gelb, weiss, bleich* AK. 1, 1, 4, 23. 3, 4, 23, 53. TRIK. 3, 3, 113. H. 1393. an. 2, 122. MED. d. 18. HALĀJ. 4, 47. पथा पापुविकम् ÇAT. BR. 14, 5, 3, 10. कृशा पापुश्च लक्ष्यते MBH. 4, 519. Suçr. 1, 61, 10. 88, 20. 121, 11. 12. °वृत्तप्रेराह् 133, 8. 138, 13. °गात्रता 263, 17. पापुविभास 2, 2, 8. शशाङ्कः कामिनोगणपापुः MRK̄. 23, 24. त्रीम् — हन्डपापु ÇIK. 80. पापुडकूलं LALIT. ed. Calc. 332, 13 u. s. w. पत्रं ÇIK. 18. 110. °वर्णा (द्रवयती) N. 2, 3. मुखेन रेत्यापुना RAGH. 3, 2. °मुखी KATHĀB. 28, 2. भस्म° 23, 81. जरा° 31, 40. °सिक्ति ÇIK. 36. MECH. 18. 24. 30. आपापुप्रीतिका मृत् VARĀH. BRH. S. 33, 20. आपापुभै स्मोष्ट्रारनुद्रव्या (शिला) 114. LAGHŪ. 1, 6. Vgl. पापुर, पापुरु. — 2) m. a) *Gelbsucht* ÇABDAR. im ÇKDR. Verz. d. B. H. 278; vgl. पापुरोग. — b) N. zweier Pflanzen: *Trichosanthes dioeca* Roxb. (पेटाल) und = पापुरफली RĀGĀN. im ÇKDR. — c) ein weißer *Elephant* ÇABDAR. im ÇKDR. — d) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Vjāsa von der Frau des Vikitravirja und Bruders des Dhṛtarāshṭra und des Vidura, TRIK. 2, 8, 13. 3, 3, 113. H. an. MED. AV. PARIÇ. in Verz. d. B. H. 91. MBH. 1, 95. 2213. 2441. 2721. 3808. 4291 (Ursprung des Namens). 13, 851. HARIV. 1932. 3010. 4033. KATHĀB. 21, 20. fgg. VP. 437. 480. BHAG. P. 9, 22, 24. — e) N. pr. eines Sohnes des ēanamegaja und Bruders des Dhṛtarāshṭra MBH. 1, 3745. LIA. I, Auf. xxiv. — f) N. pr. eines Sohnes des Dhātar von der Ājati VP. 82, N. 1; nach anderen Autoritäten heisst dieser Sohn Prāpa. — g) N. pr. eines Dieners des īiva Vjāptzu H. 210. — h) N. pr. eines Nāgarāga VJUTP. 88. — i) N. pr. eines Volkes in Madbhadeça VARĀH. BRH. S. 14, 3 (v. l. पापु and पापु). — 3) f. = माषपर्णी *Glycine debilis* Ait. ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. परि०.

पापुक (von पापु) 1) adj. = पापु HALĀJ. 4, 47, v. l. — 2) m. a) *Gelbsucht* ÇABDAR. im ÇKDR.; vgl. पापुकिन्. — b) eine best. *Reisgattung* Suçr. 1, 73, 4. 193, 6; vgl. पापुक. — c) N. pr. = पापु 2, d. ÇABDAR. im ÇKDR. — d) N. eines der 9 Schätze bei den ēaina H. 193, Sch. — 3) n. N. pr. eines Waldes ÇATR. 8, 34.

पापुकएट्ट (पा० + क०) m. *Achyranthes aspera* (अपामार्ग) RĀGĀN. im ÇKDR.

पापुकम्बल (पा० + क०) m. 1) eine weiße wollene Decke P. 4, 2, 11. AK. 2, 8, 3, 22. H. 754. an. 5, 46. MED. l. 170. °संवृता नीः R. 2, 89, 13. = राजास्तरांकम्बल P., Sch. — 2) eine best. Steinart H. an. MED. VJUTP. 103. °शिला AVADĀNA. 203. अतिपापुकम्बला शिला ÇATR. 8, 34. In dem letzten Beispiele scheint das Wort als adj. gebraucht zu sein; an eine weiße Decke darf wohl nicht gedacht werden.

पापुकम्बलिन् (von पापुकम्बल) adj. mit einer weissen wollenen Decke überzogen: एवं P. 4, 2, 11. AK. 2, 8, 3, 22. H. 754.

पापुकरण (von पापु mit 1. कर्) n. das Weissmachen (ein Heilverfahren) Suçr. 2, 173, 4. — Man hätte पापुर्^o erwartet; vgl. jedoch पापुभाव.

पापुकर्मन् (पा० + क०) n. dass. Suçr. 2, 3, 20. 12, 17.

पापुकिन् (von पापुक) adj. gelbsüchtig Suçr. 2, 470, 2. — Vgl. पापुरोगिन्.

पापुतरु (पा० + तरु) m. *Grislea tomentosa* Roxb. (धव) RĀGĀN. im ÇKDR.

पापुता (von पापु) f. die weisslichgelbe Farbe, Blässe MBH. 1, 4293. Suçr. 1, 279, 4. 363, 21. 2, 449, 15. 468, 3. MECH. 66. RT. 1, 9. SH. D. 78, 3.

पापुतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha īīva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, b, 26.

पापुत्र (von पापु) n. = पापुता MBH. 1, 4290. Suçr. 1, 263, 21.

पापुडकूल (पा० + डु०) n. ein weisses Leichtentuch LALIT. ed. Calc. 332, 13. fgg. °सीवन n. N. pr. einer Localität, an der īākjamuni ein weisses Leichtentuch zusammennähte, ebend. 334, 1. — Vgl. पापुत्रूल.

पापुनाग (पा० + नाग) m. *Rottlera tinctoria* Roxb. (s. पुंनाग) ÇABDAR. im ÇKDR.

पापुपत्रता (von पापु + पत्र) f. das Gelbwerden der Blätter VARĀH. BRH. S. 34, 14.

पापुपत्री (पा० + पत्र) f. = रेणुका ein best. wohlriechender Stoff RĀGĀN. im ÇKDR.

पापुपृष्ठ (पा० + पृ०) adj. einen weissen Rücken habend so व. a. von dem nichts Grosses zu erwarten steht TRIK. 3, 1, 2. — Vgl. पापुरपृष्ठ.

पापुफल (पा० + फल) 1) m. *Trichosanthes dioeca* Roxb. — 2) f. आ eine best. Gurkenart (चिर्मिटा) RĀGĀN. im ÇKDR. — 3) f. इ = पापुरपत्री RĀGĀN. im ÇKDR. u. d. letzten Worte.

पापुभाव (von पापु + भू) m. das Weissgelbwerden Suçr. 2, 466, 11. 13.

— Man hätte पापुभाव erwartet; vgl. jedoch पापुकरण.

पापुभूमि (पा० + भूमि) adj. einen weissen, kreidigen Boden habend P. 5, 4, 75, Vārtt. Vop. 6, 84. H. 953. HALĀJ. 2, 5.

पापुमत्तिक (पा० + मृत्तिका) adj. f. आ einen weissen, kreidigen Boden habend, aus Kreide bestehend H. 953. श्वेयद्या R. 2, 71, 19. °लेपनः: — श्रवसया: 91, 41.

पापुमद (पा० + मद) f. Kreide; kreidiger Boden RĀGĀN. im ÇRDR.

पापुरै (von पापु) Kāç. und Siddha. K. zu P. 5, 2, 107. 1) adj. f. आ weisslich, weiss, bleich AK. 1, 1, 4, 22. 23. H. 1393. an. 3, 577. MED. r. 183. HALĀJ. 4, 47. 52. Suçr. 1, 286, 9. 2, 168, 17. VARĀH. BRH. S. 33, 2. 53, 7. °नख 67, 3. कच H. 571. HALĀJ. 2, 377. चन्द्र° BHAG. P. 8, 8, 3. मुखेन शरपापुना RAGH. 14, 26. कृश° KATHĀB. 27, 34. 32, 155. आतपत्र, कृत्र R. 2, 2, 5. 98, 26. गृह 57, 22. SPR. 91. पापुराहुणवर्णानि खोतासि DAÇ. 1, 18. छात्र ÇIK. 58. आ° VARĀH. BRH. S. 33, 4. 53, 106. कपोत 87, 13. आपापुभूमिकुमारकुवि KUMĀRAS. 3, 33. Vgl. पापुर. — 2) m. a) eine Form der Gelbsucht (कामतरोग) ÇABDAR. im ÇKDR. — b) eine best. Pflanze, = मृत्तिका H. an. MED. — c) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBH. 9, 2575. — 3) f. आ = माषपर्णी *Glycine debilis* Ait. RĀGĀN. im ÇKDR. — 4) n. der weisse Aussatz H. 466. HALĀJ. 2, 449.

पापुरङ्ग (पा० + रङ्ग) m. eine best. Gemüsepflanze, = vulg. पाटरङ्गा